

Onzakelijke lening deels gecorrigeerd, maar renteaftrek alsnog toegestaan

NLF 2026/0746

Gerecht in Eerste Aanleg van Curaçao 13 april 2026, CUR202502257, ECLI:NL:OGEAC:2026:55

Belastingtijdvak 2021

TOON BRON

SAMENVATTING

X (gevestigd te Curaçao; belanghebbende) fungeert als doorstroomvennootschap binnen een internationaal concern en leent gelden van haar Bermudaanse moeder door aan dochter Y (Nederland), die investeert in Spaans vastgoed. Eind 2021 bedroeg de renteloze schuld € 18,4 miljoen. X heeft de leningen aan Y afgewaardeerd met € 38 miljoen en dit verlies in aftrek gebracht.

De Inspecteur heeft deze afwaardering gecorrigeerd en een naheffingsaanslag opgelegd (die later is verminderd), met handhaving van een boete van Naf 10.000. In beroep is in geschil of (i) de afwaardering terecht is gecorrigeerd en (ii) renteaftrek alsnog mogelijk is.

Het Gerecht in eerste aanleg van Curaçao (hierna: het Gerecht) oordeelt dat X de verminderingsbeschikking heeft mogen opvatten als uitspraak op bezwaar. Verder oordeelt het Gerecht dat de leningen aan Y onzakelijk zijn. Er ontbraken zekerheden, aflossing werd niet afgedwongen, rente werd bijgeschreven en risico's waren hoog. Het verlies is daarom niet aftrekbaar.

Wel mag X alsnog € 1,41 miljoen rente aftrekken op basis van het Zweedse grootmoeder-arrest (HR 31 mei 1978, ECLI:NL:HR:1978:AX2866). De aanslag winstbelasting wordt verlaagd tot Naf 827.202. De boete blijft in stand.

NOOT

Inleiding

De kern van het hierboven afgedrukte geschil raakt (i) het door de Hoge Raad ontwikkelde leerstuk van de onzakelijke lening en (ii) rente-imputatie bij intra-groepsleningen. Ten aanzien van het eerste punt stelde de Inspecteur zich op het standpunt dat de leningen onzakelijk zijn omdat ze zijn ontvangen van en verstrekt aan gelieerde ondernemingen. Daarom moeten de leningen worden beschouwd als informeel kapitaal, aldus de Inspecteur.

Het leerstuk van de onzakelijke lening

Het leerstuk van de onzakelijke lening zoals gedefinieerd in het standaardarrest van 25 november 2011¹ bepaalt dat 'geen rente kan worden bepaald waaronder een onafhankelijke derde bereid zou zijn geweest eenzelfde lening te verstrekken aan de met de vennootschap gelieerde partij, onder overigens dezelfde voorwaarden en omstandigheden, moet worden verondersteld dat bij die verstrekking door de vennootschap een debiteurenrisico wordt gelopen dat deze derde niet zou hebben genomen'. Dit brengt mee dat een eventueel verlies op een dergelijke lening dan niet ten laste van de fiscale winst kan worden gebracht.

Of sprake is van een onzakelijke lening is afhankelijk van alle relevante feiten en omstandigheden waarbij, voor wat betreft de beoordeling, de door partijen overeengekomen rente geen rol speelt.² Relevante aspecten bij de beoordeling van de (on)zakelijkheid van de lening zijn, of:

- er zekerheden zijn gesteld, verbonden preferenties of juist achterstellingen;
- er een aflossingsschema is overeengekomen;
- afspraken over looptijd of opeisbaarheid zijn gemaakt;
- de voorwaarden in de overeenkomst worden nageleefd;
- de rente altijd netjes wordt betaald of dat deze wordt bijgeschreven bij de hoofdschuld.

Het Gerecht in eerste aanleg van Curaçao (hierna: het Gerecht) overweegt – geheel in lijn met de vaste jurisprudentie – dat het enkele feit dat alleen leningen in gelieerd verband zijn verstrekt geenszins betekent dat er dan sprake is van kapitaalverstrekingen of dat aandeel-

¹ HR 25 november 2011, 08/05323, ECLI:NL:HR:2011:BN3442.

² HR 9 maart 2021, 10/04488, ECLI:NL:HR:2012:BV8175.

houdersmotieven de overhand hebben. In de onderhavige zaak zijn er niet of nauwelijks zekerheden bedongen en evenmin waarborgen getroffen voor aflossingen. Ook zijn er geen invorderingsmaatregelen genomen bij overschrijding van aflossingstermijnen. Bovendien zijn niet betaalde renten telkens bij de hoofdsom bijgeschreven. Dit alles kan niet anders dan tot de conclusie leiden dat sprake is van onzakelijke leningen. In zoverre kan het oordeel van het Gerecht worden gevolgd.

Rente-imputatie en het Zweedse grootmoeder-arrest

De tweede geschilkwestie betreft de geïmputeerde rente op de renteloze lening. Anders dan de Inspecteur stelt, oordeelt het Gerecht onder verwijzing naar het Zweedse grootmoeder-arrest³ dat een informele kapitaalstorting in de kostensfeer wel degelijk mogelijk is. Een besparing op lopende uitgaven (in casu: het door belanghebbende niet hoeven betalen van rente) geldt als informeel kapitaal, op voorwaarde dat het aan belanghebbende toegekende voordeel uitsluitend op grond van de aandeelhoudersrelatie is verleend. Als gevolg van de toepassing van het Zweedse grootmoeder-arrest wordt, vanuit belanghebbende bezien, de onzakelijke verhouding verzakelijkt. Aftrek van geïmputeerde rente is dus toegestaan.

De procesrechtelijke dimensie: heropening en dossiervorming

Een opvallend aspect van de uitspraak is de enigszins curieuze procesgang. De Inspecteur was in deze zaak onvoldoende voorbereid ter zitting verschenen; hij had geen verweerschrift ingediend en beschikte evenmin over een pleitnota. Daar komt bij dat tijdens de zitting bleek dat de Inspecteur niet eens wist of hij over de leningsovereenkomsten beschikte, terwijl voor de beoordeling van een (on)zakelijke lening de overeenkomsten van geldlening juist cruciaal zijn.

Het is opmerkelijk dat de Inspecteur na het sluiten van de zitting tot tweemaal toe tevergeefs om heropening van de zaak verzocht, omdat hij tijdens de zitting niet de beschikking had gekregen over de overeenkomsten van geldlening. Hij voelde zich om die reden geschaad in zijn procesrechten. Een eigenaardige gang van zaken, vond ook het Gerecht. De Inspecteur had voorafgaand

aan de zitting op zijn minst deze informatie bij belastingplichtige kunnen opvragen.

De keuze van het Gerecht om het onderzoek niet te heropenen terwijl het zelf constateert dat de leningsovereenkomsten essentieel zijn voor beoordeling van de onzakelijke lening, laat zien dat processuele nalatigheid tijdens de Inspecteur geheel voor diens rekening en risico komt.

Slot

De uitspraak illustreert de kwetsbaarheid van doorleestructuren binnen concernverhoudingen die geen adequate documentatie van leningsvoorwaarden beschikbaar hebben (looptijd, zekerheden, aflossingsschema, rentepercentage) waardoor belastingplichtige het risico loopt dat een afwaarderingsverlies wordt geweigerd op grond van het onzakelijkeleningcriterium.

Germaine Rekwest

University of Curaçao

---

³ HR 31 mei 1978, 18.230, ECLI:NL:HR:1978:AX2866.